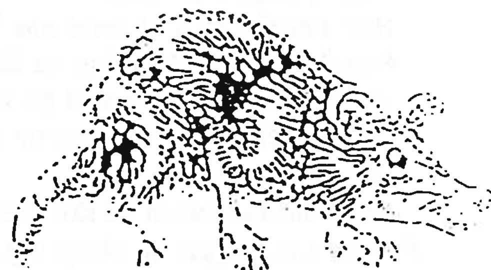
PHOBOS

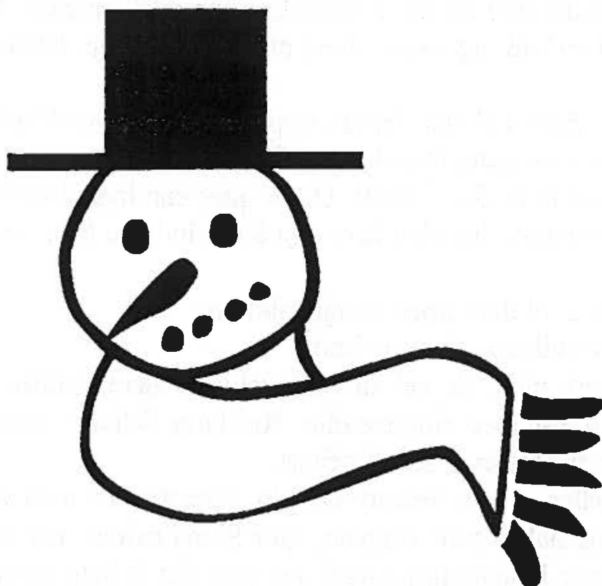
NYHETSBLAD FOR ARES — kun for medlemmer

Nr. 208, onsdag 14. januar 1998.

REDAKSJONELT

Og våren slår denne gang til i januar...
Men det er var vel ikke den store overraskelsen, da. Det har jo vært slik noen år allerede, med vår i januar, og årets første snefall i tide til 18. mai...
Så det skal bli spennende å se hva slags vær vi får til VinterKon - og til TrexPo, og, for den slags skyld, den sammenfaller jo med vinterens store sportsbegivenhet, og vi vil vel ikke ha for mye sne til da? Skjønt det er kanskje like greit med større snømasser da, visse folk er jo truende til å utsette eller kansellere populære TV-serier mens de venter og håper på at massevanviddet likevel skal finne sted...
Og til slutt vil redaksjonen gjerne benytte anledningen til å gratulere Ragnhild M. Bråsvik med 18-årsdagen den 13. januar.

Vinterkon 1

ARES - forening for simuleringsspill
inviterer til en liten, vinterlig kongress på Bjølsen i Oslo.
27. februar – 1. mars 1998.

Shinji lærer å fly.

- Hei, Felicity, sier Shinji.
- Hei? Felicity ser forbauset opp fra tegneserieheftet.
- Kan du vise meg hvordan du får det til? Spør Shinji, nesten litt sjenert.
- Hva? Felicity legger hodet på skakke, og ser undrende på Shinji.
- Hvordan får du til å fly? Shinji prøver å møte blikket hennes, men han våger det egentlig ikke.
- Fly? Felicity trekker på skuldrene. Jeg vet ikke – jeg bare flyr. Er det så vanskelig, da? Felicity snur ryggen til Shinji, og fordyper seg i tegneserien igjen. Etter et par sider, gløtter hun ned mot ham igjen. Står du der fremdeles? Kan du virkelig ikke fly?
- Nei, svarer Shinji oppriktig.
- Ikke? Felicity legger handen for munnen, og klukker fornøyd. Det er da ikke noe vanskelig å fly, er det vel?
- Vel, svarer Shinji grimt, kanskje ikke for deg, men det er nå en gang vanskelig for meg.
- Snikksnakk, protesterer Felicity godlynt, og lander. Bare se hvordan jeg gjør det. Deretter stiger hun langsomt opp mot taket igjen, og fordyper seg i tegneserieheftet igjen.
- Eh, Felicity? Prøver Shinji forsiktig. Hvordan har det seg at det bladet ikke faller ned? Bruker du noen form for magi, eller?
- Magi? Spør Felicity forundret. Hvorfor skulle jeg bruke magi, når noen nå en gang har funnet opp Blu-Tack?

Litt senere er Felicity ferdig med bladet, hvorpå hun forsiktig plukker det løs fra taket, ruller Blu-Tack'en sammen til en ball, og kaster den i pannen på Shinji. Bladet lar hun bare flagre ned på gulvet.
- Står du der fremdeles? Spør Felicity, lettere oppgitt. Jeg vet vel ikke hvordan man lærer noen å fly – jeg vet jo ikke en gang hvordan jeg får det til selv.
- Men du får det til, protesterer Shinji mutt. Det er mer enn hva vi andre klarer…
- Greit, svarer Felicity muntert. Jeg skal lære deg å fly, hvis du lærer meg sånne dærre ninja-greier.
- Hva tror du Vreni ville si til det? Spør Shinji usikkert.
- Vil du lære å fly? Spør Felicity, påtatt irritert.
- Ja, svarer Shinji usikkert, men, eh, vel, det kan vel ikke være så farlig…
- Da kan du jo prøve å flakse med vingene dine, forklarer Felicity henslengt.
- Jeg har jo ikke vinger, protesterer Shinji irritert.
- Det har vel ikke jeg heller, svarer Felicity oppgitt. Hva skal du med vinger til?
- Hvordan skal jeg kunne flakse med vingene, spør Shinji irritert, når jeg ikke har vinger?
- Er det noe problem, spør Felicity undrende? Jeg gjør det jo hele tiden…
- Kom hit ned, forlanger Shinji irritert. La meg få kjenne på ryggen din mens du flyr.

Felicity flyr ned til gulvet, og lar Shinji kjenne på ryggen hennes, kjenne hvordan hun bruker vingemusklene, selv om det ikke er noen vinger festet til dem. Det hele ser litt underlig ut, nærmest som om Shinji prøvde å lære Felicity å svømme – uten vann…
- Nå er det din tur, sier Felicity optimistisk.
- Vent litt, svarer Shinji ettertenksomt. Jeg vet ikke om jeg har sånne vingemuskler – og hvis jeg har dem, fortsetter han, mens det er tydelig at han har funnet restene av en eller annen muskel han aldrui har brukt, så må de musklene trenes opp til de blir sterke nok til å bære meg…
- Ja vel, svarer Felicity krevende, nå er det min tur. Jeg vil lære sånne Ninja-greier…

Etter en tre måneders tid, hvor Shinji har brukt sin fantastiske kroppskontroll til å trene opp muskler han ikke ante eksisterte, er tiden omsider inne for en ny prøvetur. (Og når en Ninja ikke aner at en muskel eksisterer, så er angjeldende muskel rimelig obskur, sær, og bortglemt...)
I mellomtiden har Felicity, vardragen, blitt litt av en kløpper i ulike kampsporter, noe som er en helt annen historie. Men tro meg, dere har ikke lyst til å komme ut for en rasende vardrage i trassalderen, som attpåtil har høyere grads svart belte i flere ulike kampsporter. – For ikke å snakke om den stakkars, intetanende gutten, som prøver å lure vardragen med på å gjøre ting hun ikke har lyst til å være med på, noen år senere.)
- Hvorfor setter du deg på gulvet, og med beina i kors, spør Felicity undrende, når du skal fly?
- Hvorfor ikke? Spør Shinji tilbake. Dessuten – vel, det er ett eller annet med at man skal sitte slik, og meditere, mens man flyr...
- Å nå, svarer Felicity interessert. Jeg får prøve det selv, og, da.
Slik har det seg at både Shinji og Felicity satt oppe i taket og mediterte når Vreni kom inn.
- Si meg, hva er det dere driver med?
- Mediterer, ser du vel, svarer Felicity forklarende, som om det mest selvfølgelige og dagligdagse du kunne drive med var å henge ned fra taket som en annen taklampe, og meditere.. Du burde prøve det selv en dag...

av Herman Ellingsen

"FERDEN MOT SESS"

av Jan Erik Storebø

(Dette er fortsettelsen på fortellingen om haugmannen Tris. Denne føljetongen har til nå gått i PHOBOS 206-207, og om man skulle mangle de numrene når dette skal leses, er det bare å kontakte redaksjonen, så forsyner vi dere gladelig med nye ex...)

III

Sama holdt det han hadde lovet. Ved første tegn til dag dro de. Sama måtte gjentatte ganger be Melin ta det rolig og ikke slite ut hesten. Han minnet om at lengden var viktigere enn hastigheten. Men det måtte flere påminnelser til før Melin slo seg mer til ro i salen. Hvert sekund var nå viktig. Før morgenkvelden måtte de være tilbake. Fant de dem ikke denne dag var det antagelig for sent. De hadde ikke nok penger til å skifte hester. Ved mange gårder forklarte de situasjonen og bønnfalt om nye, friske, raske hester. Men de fikk ingen. De red nesten ustanselig. For Tris, som ikke var vant på hesteryggen, var det en lidelse. Følget fortsatte. Stadig fremover. Deres øyne fastlåst på det som lå foran. Ved hver sving våget de å håpe. Intet øyeblikk slappet de av. Etter timer med ridning ble de nødt til å ta en rast. Tris nærmest falt av hesten. Han var sliten. Tris forbannet hesten. Han nærmest falt i koma til Sama kom og sa at de skulle videre. Videre, stadig videre. Men aldri så de de kappekledte. Men ved en gård sa en bonde at han hadde sett de kappekledte for en ikke altfor stor stund siden. Følget fattet nytt håp. Ja, utenom Tris da. Han var for ferdig til å føle noe som helst. Følget sluttet nå fullstendig å snakke. Melin og Sama konsentrerte seg kun om en ting : å ri. De så høyre, de så til venstre. De lyttet. Det gikk ikke et sekund uten at de konsentrerte seg om å finne de kappekledte. Men tiden gikk, og ingen viste seg. De måtte finne dem selv. Melin dirret av frykt for at Gabar skulle bli henrettet. Hvert sekund var et sekund nærmere døden for Gabar. For hvert sekund døde litt av håpet. Hvert sekund var et intenst øyeblikk. Det var som om øynene flyttet seg en jordafotlengde ut fra hodet. Så mye konsentrerte de seg om å se. Ryggen verket. Hendene svettet og gjorde vondt slik de klamret seg til tauet rundt hestens hals. Men hvilken rolle spilte det ? Gabar var i fare ! Og så var de der. De kappekledte. De hadde nettopp rundet en sving. De kappekledte så på dem. De var ikke på hester.

-"Uslinger" sa Sama kort og greit. De kappekledte gjorde ingen mine til å gjøre noe som helst. Melin grep buen. De kappekledte begynte å bevege seg mot hestene. Melin skjøt den ene. Sama grep sverdet. De kappekledte grep spydene på hestene. Sama kastet seg over den ene. Melin skjøt en. Den første Melin hadde skutt var tydeligvis i live og grep et spyd. Tris kastet seg i noe buskas. Dette var i det øyeblikk en av de kappekledte kastet et spyd etter han. Tris unngikk å bli truffet. Sama kjørte sverdet sitt kort og brutalt i en av de kappekledte. Skikkelsen sluttet å bevege på seg. Melin skjøt raskt en annen og denne så også ut til å dø. Dermed var det bare en igjen. Sama tok tak i dennes kappe og rev den av. Den hårløse, blå kroppen kom til syne. Sma gispet.

-"En vannmann" sa han konstanterende. Oseneren så bare stygt på han. Tris kom frem fra buskaset igjen.

-"Men hvorfor ?" spurte Sama.

-"Trodde dere dere bare kunne kaste stener på oss ?" spurte oseneren surt. Tri forsto med en gang hva det gjaldt.
-"Kaster stener ?" spurte Sama.
-"Dere traff vår prins. Han er hardt skadet" sa oseneren.
-"Hva snakker du om ?" spurte Sama.
-"Ikke lat som om dere ikke vet".
-"Vent litt. Tris ?". Sama så på Tris. Tris nikket motvillig.
-"Men hvorfor drepte dere fasien ?" spurte Sama.
-"Dere tar en av våre. Vi tar en av dere".
-"Det var egentlig ikke en av oss. Men det går nå ut på ett. Men hør her : Tris er den skyldige. Det var et uhell".
-"Spiller ingen rolle".
-"Men Gabar er uskyldig. Han blir nå hengt for deres mord".
-"I så fall har vi lykkes".
-"Pokker ta deg ! Vi tar deg med. Du skal fortelle dem at du begikk udåden.".
-"Svikte min konge. Aldri !". Oseneren grep tak i en kniv han hadde skjult og kjørte det inn i eget bryst. Oseneren døde.
-"Måtte gravmenn spise din kropp" sa Sama sint. Hele kroppen hans skalv. Spørsmålet alle stilte seg var : hva gjør vi nå ?
-"Vi må befri Gabar" sa Melin.
-"Hvordan ? Det kommer til å være flere hundre mennesker der. Og det er heller ikke lett å ta han fra vokterhuset" sa Sama.
_"Planen får vente. Nå gjelder det å ri som om vi hadde stygginger i hælene".
Sama nikket. Og så dro de igjen. Men de fikk ikke ridd så mye de ville før de måtte slå leir. Veien tilbake til Gell var for så vidt grei nok, men hestene var slitne. De måtte slå leir.

Det led mot kvelden Gabar skulle henrettes. Rådet hadde ikke vært mye i tvil om at de skulle dømme han til døden. Gabar satt nå for seg selv. Han hadde mindre enn en time igjen å leve. Alle slags dystre tanker gikk gjennom hodet hans. Men det er vel få som ikke unner en dødsdømt retten til dystre tanker. Alt virket nå håpløst. Han hadde satt sitt håp til Melin og Sama, men nå var det vel litt vel sent til å håpe. Kun en liten time igjen. Han begynte å vandre rundt i cellen. En langsom, kraftløs vandring. Hadde du ikke visst at Gabar var dødsdømt , hadde du forstått det på ganget. Han tenkte på barndommen. Gabar var jo ikke en gang helt ferdig med ungdommen. Og nå skulle han dø. Ikke var noen familie eller venner her heller. Gabar sank sammen. Det var nok bare å innrømme overfor en selv at en skulle dø. Det siste gnist av håp hadde forsvunnet. Gabar ventet på døden. Han kjente minuttene gå. Så var det plutselig bare tre kvarter igjen. Så en halvtime. En vokter nærmet seg cellen hans.
-"Besøk" sa vokteren. Hjertet slo fortere. Melin ? Sama ? Faren ? Håpet sank igjen da han så at det var en ukjent. Antagelig en predikant for en eller annen ukjent religion. Eller kanskje til og med en bøddel. Eller for den saks skyld en sint borger. Skikkelsen ble sluppet inn. Det var en jordamann. Jordamannen smilte. Antagelig glad for at jeg skal dø, tenkte Gabar. DET hadde han rett i.
_"Og hvordan føler vi oss så ?" spurte jordamannen.
-"Vel jeg skal jo dø. Men ellers er alt bare herlighet" sa Gabar. Jordamannen lo.
-"Som man spør får man svar. Din far er Deger, ikke sant ?" spurte jordamannen.
-"Jo. Hvordan visste du det ?".
-"Han er kjent blant oss".
-"Visste ikke at han var kjent hos noen som helst".
-"Det er fordi han ikke er kjent blant dere".
-"Dere ? Hvem "dere" ?".
-"Ah, det er jo det som er spørsmålet. Jeg kan svare på det. Jeg kan også si hvem vi er. Pokker heller, jeg kan gjøre deg til en av oss. Og hvis det skjer, trenger du kanskje ikke dø i det hele tatt".

Det var på tide at Gabar skulle dø. De slepte han ut av cellen og ut på torget. Bøddelen sto klar med repet. Folk jublet og ville se Gabar dø. De som jublet høyest, var noen fasier. Antagelig venner av den

døde fasien. Gabar bare smilte mot dem. Dette sjokkerte alle som var til stede. Det vanlige var at de dødsdømte skjellet ut mengden. Mengden så rart på Gabar som ikke så ut til å frykte døden i det hele tatt. Vokterene fulgte Gabar opp til galgen, dytting var ikke nødvendig. Gabar sto nå med repet rundt halsen.

-"Noen siste ord ?" spurte bymesteren.

-"Si til min far at Nezar har tatt hånd om sakene" sa Gabar. Bymesteren så tvilende på Gabar. Han hadde hørt at dødsdømte kunne miste noe av vettet de siste timene, men dette var ekstremt. Men han måtte jo love. Bøddelen strammet repet. Og så skjedde det uunngåelige. Akkurat i det øyeblikk var det Melin, Tris og Sama kom til byen. De så alle folkene og skjønte at var det ikke for sent var det ikke lenge til. så oppdaget de at folkevrimmelen oppløste seg. Det var altså for sent. Melin skrek. De red inn mot retterstedet. En vokter stoppet dem.

-"En rir ikke inn i en folkemengde" sa vokteren.

-"Jeg gjør !" sa Melin bestemt. Men flere voktere så at vokteren hadde problemer og kom beleilig til. Dermed måtte Melin gi seg og steg av hesten og begynte i stede å gå. Han løp inn mot liket. Hulkende så han på det som en gang hadde vært en bror.

-"Sa han noe ?" spurte Melin bymesteren. Bymesteren hadde ikke tenkt å si det, men når han ble spurt så måtte han gjøre det.

-"Han sa noe om at nektar ordnet biffen eller noe slikt".

-"Hva ?" spurte Melin.

-"Ja, han var ikke helt forstandig forstår du. Og så skulle det fortelles til faren".

-"Hva kan han ha ment ? Nektar ? Fikk han noe nektar ?"

-"Kanskje han bestilte det som siste måltid".

Melin forsto ingenting. Nektar ? Gabar hadde da aldri likt nektar. Hva kunne han ha ment. Men det spilte ingen rolle nå.

-"Hvis du tenker på liket tar vi hånd om det. Og vi kommer til å gi beskjed til familien" sa bymesteren. Melin orket ikke annet enn å nikke.

-"Vi forstår det dersom du ønsker å skille lag nå" sa Sama.

-"Nei. Det er nok best å fortsette. Det er ikke noe for meg her nå".

(fortsettes i neste nr.)

EX CATHEDRA

Spalten til *Johannes H. Berg* (formann Ares/Bjølsen, administrator for Arcon)

Denne spalten har i for stor grad måttet konsentrere seg om negative nyheter, trekk og hendelser ved vårt lille hjørne av spillhobbyen i 1997. Som et forsett for det nye året har vi tenkt å snu dette til en mer positiv linje; om det ikke akkurat blir den gamle slageren *Accentuate the Positive — Eliminate the Negative* som blir vårt nye valgsprog, så skal vi idet minste alltid forsøke å se på det som kan kalles de lyse sider ved enhver situasjon. Og 1998 kan jo vise seg å bli et meget godt år for spillhobbyen; det mangler ikke planer og prosjekter, og noen av dem ser ut til å kunne bli realisert også. (Luftslott og Potemkinkulisser er vi bare så alt for vant til å ha med å gjøre i vår sammenheng.)

Fremover i det nye året har vi en del interessante ting å forholde oss til: For det første skal vi på Bjølsen avholde en minikongress i våre vanlige lokaler i Felleshuset. Navnet blir **WinterCon 1**, og den finner sted i månedsskiftet februar-mars, altså om halvannen måneds tid. Vi nevnte jo forsåvidt dette evenementet i siste nummer, og regner med at detaljene blir klare i løpet av en uke eller to. Det kommer opplysninger om påmelding, et program og annen info i neste nr. av PHOBOS.

Vi tror ikke akkurat dette skal bli en Vinter-ARCON av det mer ambisiøse slaget som en del av oss har snakket om tidligere, men et trivelig tiltak i en mørk årstid bør det kunne være. Håpet er å gjøre en slik sammenkomst i vinterferien til et fast Ares-opplegg hvert år, inspirert av våre stort sett gode erfaringer med bl.a. tidligere OL-CON, AdventCon etc. Vi kjører ut med PR i spillbutikkene og hos andre klubber her i Oslo, og det skal bli spennende å se hvilken oppslutning vi får.

Ellers er ARCON-arbeidet mye lenger fremskredet enn det vi har pleid å få til; forhåpentligvis betyr det også at selve den berømmelige *Hovedbrosjyren* kommer mye tidligere i år, slik at all vervingen ikke blir konsentrert om bare noen få uker i mai-juni. Det finnes flere av oss som tror at det foreligger et veldig stort potensiale for ARCON, og en forbedring av PR-innsatsen er en av de mest opplagte måtene å få forbedret dette arrangementet på. Men det gjenstår fortsatt mye arbeid, og ikke minst har vi bruk for nettopp **din** arbeidsinnsats, det være seg som arrangør, GM, gopher eller på et mye høyere nivå i hierarkiet. Husk: ARCON er **Ares' con**; vi stiller med de aller, aller fleste personene i komité og utvalg — for å sitere et slagord fra noen år tilbake, *"uten Ares stopper ARCON"*!

En uke etter ARCON blir det dessuten sf-kongress i Oslo; *InterContact 98* blir et meget ambisiøst prosjekt, som allerede har skaffet seg gode internasjonale kontakter (slik navnet er ment å hentyde til), og dessuten har utvist den gode smak det er å invitere undertegnede som fannisk æresgjest. Selv skal jeg altså ikke gjøre annet under InterContact enn å henge rundt i lokalene og ~~sløve~~ bidra til stemningen, evt. delta på en del programposter. Det vil for min del være en interessant forandring… Ellers er det ikke helt umulig at det kan bli andre, con-aktige initiativ på våre kanter i løpet av våren; særlig er det mulig at en fannisk Danmarkstur/minicon kan bli aktuelt.

Dessuten fortsetter våre venner innen den ikke helt irrelevante media-fandommen (*The Shadowcon Project* etc.) med sitt høye aktivitetsnivå; det blir noe de kaller for **TreXpo** (eller hvordan det nå staves) på Blindern om en drøy måned, med hovedvekt på *X-Files* og *Star Trek*, og en ny, stor **Shadowcon** (#3) til sommeren. Men alt dette vil bli dekket i videre nummer av PHOBOS; forny ditt medlemskap, så du henger med også på kongressektoren!

Johannes H. Berg

PROGRAM FOR ARES (Bjølsen)

Vinteren 1998:

21/1:	*"PATRULJE"*
	Presentasjon av ny rollespilldesign v/Johan Nyquist
18/2:	*EUROPA UNIVERSALIS*
	Intro v/Jan Erik Storebø
27/2-1/3:	WINTERCON
	Minicon (se egen omtale
18/3:	HISTORY OF THE WORLD-turnering
	Turnering v/J.H. Berg (kl. 1800)

MØTEANSVARLIGE

ARES Bjølsen, januar 1998

7/1:	Johan Nyquist
14/1:	Herman Ellingsen
21/1:	Johannes H. Berg
28/1:	Arild Storåker

(***Møteansvarlig*** er det styremedlemmet som skal åpne & lukke lokalet, ta seg av nye interesserte, sette ut søppeldunker og sørge for at det blir ryddet/vasket.)